

Stedet for at lade den gaa videre med en Statsgaranti, der dog ikke var nogen rigtig Statsgaranti. Nu er der senere konstateret nye Tab i et saadant Omfang, at naar de offentliggøres, vil Sparerne føle sig foruroliget, netop fordi de ikke har den fulde Statsgaranti. Indtil videre har Staten kautioneret for de Laan, som Nationalbanken paa ikke bankmæssig Maade giver Landmandsbanken, men Ordene „indtil videre“ indeholder det Moment, der gør Sparerne urolige, og disse Ord betyder jo ogsaa, at Staten paa et hvilket som helst Tidspunkt kan sige Stop overfor Nationalbanken, sige: Gives der yderligere Laan, som ikke har bankmæssig Sikkerhed, maa det være for Nationalbankens egen Regning.

Det er meget store Tab, der paa ny er konstateret i Landmandsbanken, usædvanlig store Tab. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at de er større, end jeg havde ventet; jeg maa ogsaa sige, at de er større, end jeg havde Grund til at vente efter de Oplysninger, vi fik i September, og i det hele er de større, end man kunde vente, naar alle Forhold tages i Betragtning lige fra den første Dag, da Landmandsbankens Forhold blev Genstand for Drøftelse i Regeringen. Da Landmandsbanken for et Aar siden aflagde sit Regnskab, blev der afskrevet, saa vidt jeg erindrer, som konstaterede Tab ca. 26 Mill. Kr. Da Juli-Ordnningen fandt Sted, konstaterede man et Tab paa ca. 55 Mill. Kr.; det var Banken enig med Regeringen om var det konstaterede Tab. Men der forelaa ved Siden af Bankens og Regeringens Tabsopgørelse en anden Opgørelse, nemlig den, som Bankinspektøren havde foretaget, og som konstaterede et Tab paa 144 Mill. Kr. Da vi forhandlede Bankrekonstruktionsloven her i September i Fjor, regnede man vel med et noget større Tab under visse Eventualiteter; men man var dog paa det Tidspunkt efter de Oplysninger, der forelaa for os, af den Opfattelse, at Bankinspektørens Opgørelse af Tabet i det store og hele vilde holde Stik, at de 144 Mill. Kr. noget nær var det rette Beløb.

Jeg tvivlede stærkt paa, at det var det rette Beløb, jeg mente allerede paa det Tidspunkt, at Tabene maatte være noget større, men jeg overraskes alligevel ved nu at høre, at man faktisk maa regne med, at Tabet kan blive stærkt op mod 300 Mill. Kr. I Virkeligheden er Forholdet det, at man allerede tager som et Faktum, at af den Kapital paa 100 Mill.

Kr., vi tilvejebragte ved Rekonstruktionen i September, hvoraf de 30 Mill. Kr. var et Indskud af Nationalbanken til Oprettelse af en ny Reservefond og de 70 Mill. Kr. ny Aktiekapital, er der forbrugt saa meget, at der kun er ca. Halvdelen af Aktiekapitalen tilbage. Men dertil føjes saa oplysende Momenter af forskellig Art, som gaar ud paa, at til disse Tab kan yderligere komme Tab; og Tab, som ikke er taget i Betragtning, kan man med Sikkerhed vente vil komme, saa jeg aldeles ikke siger mere, end rimeligt er, naar jeg siger, at faktisk maa man regne med, at der er et Tab i Landmandsbanken paa 280—290 Mill. Kr., maaske endog noget derover. Dette vil altsaa sige, at hele den nye Kapital, som vi tilvejebragte i September, er borte. Der er ikke mere nogen ny Aktiekapital, ej heller nogen Reserve i Landmandsbanken.

Det er da ikke unaturligt, at den høje Regering har paa Fornemmelsen, at det gaar ikke at offentliggøre et Regnskab med det Resultat og med den begrænsede Garanti, som Staten har paa taget sig overfor Sparerne, og derfor foreligger dette Lovforslag her paa Tingets Bord til Behandling. Jeg tror, man maa nævne Tingene ved deres rette Navn og straks uden Omsvøb konstatere, at til Trods for, at vi i September skaffede en ny Aktiekapital til Veje paa 100 Mill. Kr., er man allerede ved at gøre Indgreb i Sparernes Penge. Den Opgørelse, som nu foreligger, er stillet til det høje Tings Disposition. Den konstaterer, at ved Afskrivning af det Beløb af 232 Mill. Kr., som man nu har opgjort Bankens konstaterede Tab til, mangler der regnskabsmæssig Dækning baade for Reservefonden og for 31½ Mill. Kr. af Præferenceaktiekapitalens 70 Mill. Kr. Men saa siger man forskellige Steder i den samme Beretning, at man maa vente, der kan komme yderligere Tab. Jeg vil henlede Tingets Medlemmers Opmærksomhed paa den Udtalelse med Hensyn til Aktierne i Rekylsyndikatet, at man maa tage ethvert Forbehold overfor den foreliggende Opgørelse paa det Punkt. Noget efter hedder det — angaaende russiske Værdier —, at Bankraadet maa overfor den her foretagne Værdiansættelse „udtale sig med den fornødne Reservation“. Lidt senere siges der, at man ved tidligere Lejlighed har skønnet om visse Forhold, men at det Skøn, der da var foretaget, ikke havde kunnet oprettholdes nu. Endelig siges der, at Forholdet til Den private Laanebank, som Land-